

עפ"ת (מרכז) 52480-11-12 - נעמה חסון גנה נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 52480-11-12 - נעמה חסון גנה נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 52480-11-12

נעמה חסון גנה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[20.06.2013]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

בפני ערעור על חומרת העונש שגזר בית משפט מחוז מרכז בתיק תעבורה 264-12-11 (כב' השופטת רז) לפיו הורשעה המערערת בעבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3)ב64(א) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") ותקנה 169א לתקנות התעבורה תשכ"א-1961. (ב"כ המערערת חזר בו מכל טענותיו לעניין הכרעת הדין).

העונש שגזר בית משפט קמא - קנס בסך 1,500 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 24 חודשים, פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים, מאסר על תנאי בן 6 חודשים ל-3 שנים. לטענת ב"כ המערערת זה המקרה שעל בית המשפט לעשות שימוש בסמכותו ולחרוג מעונש המינימום שנקבע בחוק. מדובר במערערת העובדת בשתי משרות לפרנסתה, בכוונתה להתחיל בלימודים, זקוקה נואשות לרישיון הנהיגה לצרכי נידות. לא מדובר בעניינה של המערערת בעבירה של סירוב קלאסי, שכן המערערת שיתפה פעולה ועל כן מבוקש לראות במקרה זה חריג. בנסיבותיה האישיות המערערת גרושה, עברה תלאות בחייה. באת-כוח המשיבה מתנגדת לעונש מופחת מעונש המינימום. אין מקום לנסיבות אישיות. מפנה לפסקי דין. לגופו של עניין דין הערעור להידחות.

לא מצאתי כי ניתן לחלק עבירות הסירוב לעבירת סירוב קלאסית או עבירת סירוב חריגה, עבירת סירוב הינה עבירת סירוב. בעברה של המערערת עבירות פליליות בעניין איומים, תקיפה סתם, החזקת נכס חשוד כגנוב, החזקת אגרופן ועבירות תעבורה, שימוש בטלפון, אי ציות לתמרור 815, עבירת מהירות והעבירה שלפנינו. וותק נהיגה משנת 2003. מדובר באישה צעירה.

עונש המינימום לנהיגה בשכרות נקבע בחוק ל- 24 חודשי פסילה.
יפים הדברים שאמרתי בעפ"ת 1590-04-11 לענייננו :
"כבר חזר בית המשפט זה חזור ושנה וחזור ושנה כי עונש המינימום בנהיגה בשכרות עומד על 24 חודשי פסילה בפועל.
בית המשפט רשאי לסטות מעונש זה ולקצר התקופה בנסיבות חריגות ויוצאות דופן שיירשמו.
העונש אחיד למלח הארץ. הטייס, הרופא, רו"ח, הסטודנט ולמי שלא למד אלא סיים 8 שנות לימוד ולכל אחת המצויים
בתוכם. רק בנסיבות חריגות יקצר בית המשפט את תקופת המינימום. נסיבות חריגות הן נסיבות ייחודיות לאותו אדם שאינן
חוזרות ונשנות בפי כל, כמו למשל חס וחלילה פציעה קשה או אירוע בריאותי אחר קשה לנאשם, לאחר ביצוע העבירה".
ראה גם רע"פ 6443-12 (כב' השופט רובינשטיין) אשר קבע כי הפחתה בעונש הפסילה תהא במסורה שבמסורה. בתי
המשפט מצווים על ידי המחוקק ליתן יד למאבק בנהיגה לשכרות וידע השיכור כי עליו להימנע מנהיגה ואם לא ימנע ימנעו
זאת השופטים ממנו.
ולעניין נסיבות אישיות אלה נדחות מפני האינטרס הציבורי אלא במקרים יוצאי דופן וחריגים כפי שקבע כב' השופט
רובינשטיין ברע"פ הנ"ל.
לאור כל האמור לעיל הערעור נדחה.
המזכירות תשלח עותק פסק דין זה לבאי כח הצדדים ולצדדים עצמם.
ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ג, 20 יוני 2013, בהעדר הצדדים.